

ADSUM

PARAFIALNY BIULETYN
**PARAFIA PODWYŻSZENIA KRZYŻA ŚWIĘTEGO
W CZERNICY**

✙ Niedziela, 4 stycznia 2026 r. ✙ nr 1458 ✙ Rok XXXVI ✙

STYCZEŃ

4

niedziela

Druga Niedziela po Narodzeniu Pańskim

Syr 24, 1-2. 8-12; Ps 147B, 12-13. 14-15. 19-20 (R.: por. J 1, 14); Ef 1, 3-6. 15-18; Por. 1 Tm 3, 16; J 1, 1-18;

8.00 Czernica +Jadwiga GRZYBOWSKA /9 r. śm./

10.00 Wojnowice +Maria i +Stanisław(m) SYPIEŃ i ich dzieci,
+Józefa(k) i +Władysław(M) MAJ, i ++ z rodz.

12.00 Czernica W int. Beaty i Pawła DRAB w 22 rocz. sakramentu
małżeństwa

Ewangelia (J 1, 1-18)

Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, z tego, co się stało.

W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła.

Pojawił się człowiek posłany przez Boga – Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz został posłany, aby zaświadczyć o światłości.

Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi.

Na świecie było Słowo, a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego – którzy ani z krwi, ani z żądzy ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili.

A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy.

Jan daje o Nim świadectwo i głośno woła w słowach: «Ten był, o którym powiedziałem: Ten, który po mnie idzie, przewyższył mnie godnością, gdyż był wcześniej ode mnie».

Z Jego pełności wszyscy otrzymaliśmy – łaskę po łasce. Podczas gdy Prawo zostało dane za pośrednictwem Mojżesza, łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa.

Boga nikt nigdy nie widział; ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, o Nim pouczył.

KOMENTARZ DO EWANGELII (opusdei.org)

Podczas tych świąt Bożego Narodzenia radośnie rozważamy opowiadania, pełne różnorodnych barw, przez które Ewangelie mówią nam o narodzeniu Pana Jezusa. Ale także ukazują nam do kontemplacji teksty takie jak dzisiejszy, który zaprasza nas do wzniesienia się ponad ciekawe i barwne szczegóły, aby rozważyć to z czym wiąże się tajemnica Narodzenia Jezusa Chrystusa i aby lepiej zrozumieć jego znaczenie i konsekwencje, jakie ma dla naszego życia. Stoimy wobec tekstu, który wzbudza zachwyt, w którym harmonijnie i zwięźle opisuje się podstawy naszej wiary.

„Na początku było Słowo”: Słowo to nie jedno ze stworzeń, ale ktoś, kto istniał od samego początku. „A Słowo było u Boga (ho Theós)”: chodzi więc o inną osobę, niż ta, którą grecki tekst nazywa ho Theós, z przedimkiem, odnosząc się do Ojca, źródła wszystkiego. Ale ta osoba, różna od Ojca, także od początku była Bogiem (w.1), uczestniczy w tej samej boskiej naturze. Tekst Ewangelii wprowadza nas w ten sposób do wewnętrznego życia Trójcy: jedna jedyna boska natura, w której istnieje rozróżnienie osób. W tym momencie mówi się nam o tej, od której wszystko pochodzi (ho Theós), i o Słowie.

Dalej, odnosząc się do pierwszego rozdziału księgi Rodzaju, opowiadania o stworzeniu w siedem dni, wyraża się to co tam zostało opowiedziane w prosty, ale bardzo głęboki sposób. W tamtym opowiadaniu, przy każdym dniu mówiono „wtedy Bóg rzekł... (niechaj się stanie światłość, sklepienie, ziemia wyda rośliny zielone, itd.)”, i to co Bóg mówi, natychmiast się staje: „I stało się tak”. To znaczy, Bóg stwarza wszystko co istnieje wypowiadając swoje Słowo, poprzez Słowo. Dlatego teraz ewangelista tłumaczy, że „wszystko przez Nie (Słowo) się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało” (w.3).

I właśnie tutaj ukazuje się nam coś najwspanialszego, co chciał uczynić Bóg, kiedy nadeszła pełnia czasów, zaskakująca i niesłychana nowość: „Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas” (w. 14a). Ta boska osoba, jaką jest Słowo, przyjęła ludzką naturę w taki sposób, że nie przestając być Bogiem, stała się człowiekiem, tak jak każdy z nas. Wcielił się w konkretną osobę, którą możemy dotknąć: Jezusa z Nazaretu. Słowa Ewangelii według Świętego Jana posiadają moc naocznego świadka: „I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy”. „Nie są to uczone słowa jakiegoś rabina czy doktora praw – tłumaczy Benedykt XVI–, ale żarliwe świadectwo skromnego rybaka, który zafascynowany za młodu Jezusem z Nazaretu, w ciągu trzech lat wspólnego życia z Nim oraz z innymi apostołami doświadczył Jego miłości — tak że sam siebie nazywał «ucniem, którego Jezus miłował» — widział Go umierającego na krzyżu i gdy pojawił się zmartwychwstały, a potem wraz z innymi otrzymał Jego Ducha. Na podstawie tych wszystkich doświadczeń, rozważanych w sercu, Jan zyskał głęboką pewność: Jezus jest wcieloną Mądrością Boga, jest Jego odwiecznym Słowem, które stało się śmiertelnym człowiekiem”[1].

To wszystko pokazuje nam, na co zwraca uwagę święty Josemaría, że „Bóg naszej wiary nie jest odległym bytem, który patrzy obojętnie na losy ludzi: na ich pragnienia, walki i niepokoje. To Ojciec, który kocha swoje dzieci do takiego stopnia, że posyła Słowo, Drugą Osobę Trójcy Przenajświętszej, aby wcielając się, umarło za nas i nas odkupiło”[2].

We wszystkich chwilach swojego życia, także jako dziecko w betlejemskim żłóbku, Pan Jezus pozwala nam poznać dobroć, mądrość, miłosierdzie, czułość i wielkość Boga. „Boga nikt nigdy nie widział, Ten Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, [o Nim] pouczył” (w.18).

[1] Benedykt XVI, Anioł Pański, 4 stycznia 2009 r.

[2] Św. Josemaría, To Chrystus przechodzi, n. 84..

AUDIENCIA GENERALNA OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV (vatican.va)

Plac Świętego Piotra, Środa, 31 grudnia 2025 r.

(Ef 3, 20–21) Temu zaś, który mocą działającą w nas może uczynić nieskończenie więcej niż to, o co my prosimy czy rozumiemy, Jemu chwała w Kościele i w Chrystusie Jezusie po wszystkie pokolenia wieku wieków! Amen.

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry i witajcie!

Przeżywamy to refleksyjne spotkanie w ostatnim dniu roku kalendarzowego, zbliżając się do końca Jubileuszu i w samym środku okresu Narodzenia Pańskiego.

Miniony rok był z pewnością naznaczony ważnymi wydarzeniami: niektóre z nich były radosne, jak pielgrzymka wielu wiernych z okazji Roku Świętego; inne bolesne, jak odejście śp. Papieża Franciszka i konflikty zbrojne, które nadal wstrząsają naszą planetą. Na koniec roku Kościół zachęca nas, abyśmy wszystko przedstawili Panu, powierzając się Jego Opatrzności i prosząc Go, by w nadchodzących dniach odnowił w nas i wokół nas cuda swojej łaski i miłosierdzia.

W tę dynamikę wpisuje się tradycja uroczystego śpiewu *Te Deum*, którym dziś wieczorem będziemy dziękować Panu za otrzymane dobrodziejstwa. Będziemy śpiewać: „Ciebie, Boże, chwalimy”; „W Tobie, o Panie, złożyłem nadzieję”; „Niech miłosierdzie Twoje, Panie, okaże się nad nami”. W tym kontekście Papież Franciszek zauważył, że podczas gdy „wdzięczność światowa, światowa nadzieja są pozorne [...] sprowadzają się do własnego «ja», do swoich korzyści [...], to w tej liturgii oddychamy zupełnie inną atmosferą: uwielbienia, zadziwienia, wdzięczności” (Homilia podczas pierwszych nieszpórów uroczystości Świętej Bożej Rodzicielki, 31 grudnia 2023).

Właśnie w takiej postawie jesteśmy dziś wezwani do rozważania tego, co Pan uczynił dla nas w minionym roku, a także do szczerego rachunku sumienia, do oceny naszej odpowiedzi na Jego dary i do proszenia o przebaczenie za wszystkie chwile, w których nie potrafiliśmy docenić Jego natchnień i jak najlepiej wykorzystać talentów, które nam powierzył (por. Mt 25, 14–30).

To prowadzi nas do refleksji nad innym wielkim znakiem, który towarzyszył nam w minionych miesiącach: znakiem „wędrowki” i „celu”. Wiele pielgrzymów z całego świata przybyło w tym roku, aby modlić się przy Grobie św. Piotra i umocnić swoją więź z Chrystusem. Przypomina nam to, że całe nasze życie jest pielgrzymowaniem, którego ostateczny cel wykracza poza przestrzeń i czas, aby wypełnić się w spotkaniu z Bogiem oraz w pełnej i wiecznej komunii z Nim (por. Katechizm Kościoła katolickiego, 1024). Będziemy o to prosić również w modlitwie *Te Deum*, kiedy powiemy: „Policz ich między świętych Twoich w wiekuistej chwale”. Nie bez powodu św. Paweł VI nazwał Jubileusz wielkim aktem wiary w „oczekiwaniu naszych przyszłych przeznaczeń [...], których już teraz zakosztowujemy i które [...] przygotowujemy” (Audiencja generalna, 17 grudnia 1975).

W blasku owego eschatologicznego światła spotkania tego, co skończone, z tym, co nieskończone, ukazuje się trzeci znak: przejście przez Drzwi Święte, którego dokonało tak wielu z nas, modląc się i błagając o odpust dla nas i naszych bliskich. Wyraża ono nasze „tak”, powiedziane Bogu, który swoim przebaczeniem zaprasza

nas do przekroczenia progu nowego życia, ożywionego łaską, wzorowanego na Ewangelii, rozpalonego „miłością do tego bliźniego, w którego określeniu [...] zawarty jest każdy człowiek, [...] potrzebujący zrozumienia, pomocy, pocieszenia, poświęcenia, nawet, jeśli jest nam osobiście nieznany, nawet jeśli jest irytujący i nieprzyjazny, ale obdarzony niezrównaną godnością brata” (Św. Paweł VI, Homilia podczas Mszy św. na zakończenie Roku Świętego, 25 grudnia 1975; por. Katechizm Kościoła katolickiego, 1826-1827). Jest to nasze „tak” dla życia przeżywanego z zaangażowaniem w teraźniejszości i ukierunkowanego na wieczność.

Najmilsi, rozważajmy te znaki w świetle Bożego Narodzenia. W tym kontekście, św. Leon Wielki widział w święcie Narodzenia Jezusa przesłanie radości dla wszystkich: „Niech się weseli święty – wołał – bo bliski jest palmy zwycięstwa; niech się raduje grzeszny, bo dane mu jest przebaczenie; niech powróci do życia poganin, bo do niego jest powołany” (Kazanie I o Narodzeniu Pańskim, 1) [1].

Jego zaproszenie jest skierowane dzisiaj do nas wszystkich, uświęconych przez chrzest, gdyż Bóg stał się naszym towarzyszem w wędrówce ku prawdziwemu Życiu; do nas, grzeszników, ponieważ otrzymawszy przebaczenie, dzięki Jego łasce możemy się podnieść i ruszyć dalej; wreszcie do nas, ubogich i kruchych, ponieważ Pan, biorąc na siebie naszą słabość, odkupił ją i ukazał nam jej piękno i moc w swoim doskonałym człowieczeństwie (por. J 1, 14).

Dlatego chciałbym zakończyć, przypominając słowa, którymi św. Paweł VI na zakończenie Jubileuszu 1975 r. opisał jego podstawowe przesłanie – zawiera się ono, jak powiedział, w jednym słowie: „miłość”. I dodawał: „Bóg jest Miłością! To jest niewysłowne objawienie, które Jubileusz swoją pedagogią, swoim odpustem, swoim przebaczeniem i wreszcie swoim pokojem, pełnym łez i radości, chciał dziś napełnić naszego ducha, a także zawsze nasze życie jutra: Bóg jest Miłością! Bóg mnie miłuje! Bóg czekał na mnie, a ja Go nowo odnalazłem! Bóg jest miłosierdziem! Bóg jest przebaczeniem! Bóg jest zbawieniem! Bóg, tak, Bóg jest życiem!” (Audycja generalna, 17 grudnia 1975). Niech te myśli towarzyszą nam w przejściu między starym a nowym rokiem, a następnie zawsze w naszym życiu.

INFORMACJE DUSZPASTERSKIE - 4 stycznia 2026

1. Dziś I niedziela miesiąca, adoracja po Mszy o godz. 8.00 do Mszy o godz. 12.00 w Czernicy. Zmiana tajemnic Żywego Różańca po Mszy o godz. 10.00 w Wojnowicach i po Mszy o godz. 12.00 w Czernicy.
2. Wizyta duszpasterska:
 - 5 stycznia Jeszkowice od godz. 16:00: Główna 67-113; Morelowa; Brzozowa; Chabrowa; Wrzosowa.
 - 7 stycznia Jeszkowice od godz. 15:30: Główna 58-66; Parkowa; Słoneczna; Radosna.
 - 8 stycznia Jeszkowice od godz. 15:30: Wojnowicka; Zielonego Dębu; Modrzewiowa; Kasztanowa; Jesionowa.
 - 9 stycznia Jeszkowice od godz. 15:30: Główna 33-57; Akacyjowa; Świerkowa; Poranna.

10 stycznia Wojnowice od godz. 9.00: Jemiołowa 1-53.

12 stycznia Wojnowice od godz. 15.30: Jemiołowa 54-109.

Niech znakiem chęci przyjęcia duszpasterza będzie otwarta furtka lub oczekiwanie. Ministranci będą zapowiadać wizytę w dniu kolędy, jednak nie będą wchodzili na zamknięte posesje.

3. W czasie wizyty duszpasterskiej nie będzie wystawienia i adoracji Najświętszego Sakramentu w piątki wieczorem.
4. Przypominamy, że w kościele w Czernicy, przy zakrystii, przez cały rok dostępny jest zbiornik z wodą święconą, z którego można czerpać wodę pobłogosławioną np. do użycia w czasie wizyty duszpasterskiej tzw. kolędy.
5. Kancelaria parafialna w czasie okołoswiątecznym i wizyty duszpasterskiej będzie nieczynna. W sprawach pilnych proszę zgłaszać się do zakrystii po Mszach św. lub dzwonić na numer parafialny.
6. We wtorek 6 stycznia Uroczystość Objawienie Pańskiego. Jest to święto nakazane, zatem obowiązuje uczestnictwo we Mszy św. Podczas Mszy Świętej o godz. 12.00 będzie śpiewał chór parafii pw. św. Bonifacego we Wrocławiu. Po Mszy zapraszamy serdecznie na koncert kolęd w wykonaniu chóru. Niech wspólne kolędowanie będzie okazją do radości, modlitwy i przedłużenia świątecznej atmosfery. Zachęcamy do pozostania w kościele i wspólnego uwielbienia Boga poprzez śpiew. W tym dniu podczas każdej Mszy św. błogosławieństwo kredy i kadzidła. Ofiary składane przy tej okazji przeznaczone są na cele misyjne Kościoła.
7. Zapraszamy do udziału w Orszaku Trzech Króli - 6 stycznia - wymarsz z Nadolic Wielkich w kierunku Nadolic Małych. Szczegóły na plakacie.
8. W sobotę 10 stycznia w sanktuarium w Wojnowicach o godz. 18:00 Msza św. i nabożeństwo do św. Wawrzyńca oraz błogosławieństwo miodu i oleju laurowego. W tym dniu nie będzie Mszy św. o godz. 17.00 w Czernicy. Zapraszamy do Wojnowic.
9. W ostatnim tygodniu odszedł do wieczności: śp. Jan CHUDY. Zmarłego polecam modlitwie parafian.
10. Za wszelkie ofiary składane na potrzeby naszej parafii i wszelką dobroć i życzliwość, składam serdeczne Bóg zapłać. Wszystkim życzę błogosławionej niedzieli i dobrego tygodnia.

✠ ✠ ✠ ✠

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY - STYCZEŃ 2026

O umiejętność modlitwy słowem Bożym — Módlmy się, aby modlitwa słowem Bożym stała się pokarmem naszego życia i źródłem nadziei we wspólnotach, pomagając nam budować Kościół braterski i misyjny.

KALENDARZ LITURGICZNY

5 stycznia 2026 — 11 stycznia 2026

2 tydzień roku 2026

STYCZEŃ 5 poniedz.	<i>1J 3, 11-21; Ps 100 (99), 2-3. 4-5 (R.: por. 1b); ; J 1, 43-51;</i> 7.00 Wojnowice +Jan KORCZYŃSKI /od szwagra Wiesława i Marii KRYUS z rodz./
STYCZEŃ 6 wtorek	Uroczystość Objawienia Pańskiego <i>Iz 60, 1-6; Ps 72 (71), 1b-2. 7-8. 10-11. 12-13 (R.: por. 11); Ef 3, 2-3a. 5-6; Mt 2, 2b; Mt 2, 1-12;</i> 8.00 Czernica +Wacław MALAK /18 r. śm./ 10.00 Wojnowice W int. Elżbiety i Leona /dziękczynno-błagalna/ 12.00 Czernica +Henryk STECKIEWICZ / 2 r. śm./
STYCZEŃ 7 środa	<i>1 J 3, 22 – 4, 6; Ps 2, 7-8. 10-12a (R.: por. 8a); ; Mt 4, 12-17. 23-25;</i> 7.00 Wojnowice +Marian, +Krystyna, +Edward, +Henryk
STYCZEŃ 8 czwartek	<i>1 J 4, 7-10; Ps 72 (71), 1b-2. 3-4b. 7-8 (R.: por. 11); Por. Łk 4, 18; Mk 6, 34-44;</i> 7.00 Czernica +Wojciech KUREK /od uczestników pogrzebu/
STYCZEŃ 9 piątek	<i>1 J 4, 11-18; Ps 72 (71), 1b-2. 10-11. 12-13 (R.: por. 11); Por. 1 Tm 3, 16; Mk 6, 45-52;</i> 7.00 Czernica +Jan, +Melania, +brat Wacław
STYCZEŃ 10 sobota	<i>1 J 4, 19 – 5, 4; Ps 72 (71), 1b-2. 14 i 15bc. 17 (R.: por. 11); Por. Łk 4, 18; Łk 4, 14-22a;</i> 18.00 Wojnowice +Stefan JURKO / 1 r. śm./ Nabożeństwo do św. Wawrzyńca i błogosławieństwo miodu i oleju laurowego
STYCZEŃ 11 niedziela	Święto Chrztu Pańskiego <i>Iz 42, 1-4. 6-7; Ps 29 (28), 1b-2. 3ac-4. 3b i 9b-10 (R.: por. 11b); Dz 10, 34-38; Por. Mk 9, 7; Mt 3, 13-17;</i> 8.00 Czernica W int. Marleny RYBICKIEJ /urodzinowa/ i Agnieszki GOCOŁ /imieninowa/ o Boże bł. i potrzebne łaski 10.00 Wojnowice W int. Korneliusza CZECHA o potrzebne łaski, dary Ducha Świętego 12.00 Czernica W int. Agaty DRAB w 18 rocz. ur., o Boże bł. i potrzebne łaski

6 stycznia 2025r.

ORSZAK **T**RZECH **K**RÓLI

Żywa Szopka w Nadolicach Małych

10.00 Msza Święta

**11.00 Wymarsz z Kościoła w Nadolicach Wielkich
do Żywej Szopki w Nadolicach Małych**

11.40 Koncert Kolęd z Kapelą "Gieni Dudki"

11.40 Żywe zwierzęta i ciepły posiłek przy Szopce

**Sołtys i Rada Sołecka Nadolic Małych
zapraszają**

